

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: J. V.,
bytem X,

zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Kazbundou
sídlem Klostermannova 128, Štěkeň

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2020, č. j. 025398/2019/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Brod ze dne 29. 1. 2020, č. j. MUCB 4589/2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce uvedl, že byl shledán vinným za řízení motorového vozidla po té, co mu byl exekučním příkazem č. j. 122 EX 345/16-20 ze dne 8. 3. 2017 zadržen řidičský průkaz na základě dluhu na výživném vůči nezletilému dítěti. Příkaz byl vydán v situaci, kdy nebyl na výživném žádný dluh a navrhovatelce pouze svědčilo formální právo dané exekučním

titulem. Nicméně hmotněprávní základ zde již chyběl. Okamžitě po zjištění exekučního příkazu, o kterém navzdory fikci doručení obviněný reálně nevěděl, zahájil žalobce kroky ke zrušení exekuce a příkaz je již na žádost oprávněného zrušen. V daném případě naprosto abscentuje materiální stránka přestupku – ohrožení chráněného zájmu. Chráněným zájmem v tomto případě není zabránění řízení vozidel žalobci, ale vymožení hrazení výživného. V tomto případě se tak správní trest naprosto minul účinkem, protože nebyl ohrožen žádný chráněný zájem.

3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že exekuční příkaz byl v době spáchání přestupku účinný. Ve zbytku odkázal na napadené rozhodnutí.

II. Obsah správního spisu

4. Skutkový stav není mezi účastníky sporný. Žalobce dne 8. 11. 2019 řídil motorové vozidlo, přestože měl od 23. 3. 2017 z důvodu exekuce (exekuční příkaz č. j.: 122 EX 345/16-20) pozastaveno řidičské oprávnění. Právní moc a vykonatelnost exekučního příkazu žalobce v podané žalobě nezpochybňuje. Dne 29. 1. 2020 shledal správní orgán I. stupně žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 6 zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění uvedl, že v inkriminovaném čase, kdy žalobce motorové vozidlo prokazatelně řídil, pozastavené řidičské oprávnění měl a ani z něho nevyplývá, že by měl původně řidičské oprávnění pozastavené neoprávněně či nesprávně.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba je důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz). Důkazy navržené žalobcem soud pro nadbytečnost neprováděl, jelikož i pokud by žalobci po skutkové stránce zcela přisvědčil, na posouzení věci by to z níže uvedených důvodů nemohlo nic změnit.
6. Soud úvodem předesílá, že v projednávané věci není sporu o tom, že formální stránka přestupku byla v projednávané věci naplněna, jelikož žalobce skutečně řídil v době, kdy měl exekučním příkazem pozastaveno řidičské oprávnění. Žalobce zpochybňuje naplnění materiální stránky přestupku, jelikož (zjednodušeně řečeno) důvod, pro který byl exekuční příkaz vydán (neplnění vyživovací povinnosti) v době spáchání přestupku (a ani v době vydání exekučního příkazu) již netrval. Soud však konstatuje, že tato otázka není pro posouzení věci podstatná. Ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bodu 6 zákona o silničním provozu brání v řízení komukoliv, komu je pozastaveno řidičské oprávnění. Při posuzování, zda došlo ke spáchání přestupku, správní orgány posuzují pouze to, zda byl exekuční příkaz opravdu platně vydán, nikoli to, zda byl vydán věcně správně a v souladu se zákonem, či zda důvody pro jeho vydání doposud trvají. Pokud má řidič za to, že důvody již pominuly (či nikdy nebyly dány), může se obrátit na soudního exekutora

(případně na exekuční soud) a dosáhnout zrušení tohoto příkazu (což žalobce nakonec učinil). Do doby zrušení exekučního příkazu však tento zůstává v platnosti a řidič jej je povinen respektovat, tedy zdržet se řízení motorových vozidel. Pokud tak neučiní, tak bezpochyby naplní nejen formální stránku uvedeného přestupku, ale též stránku materiální, jelikož objektem daného přestupku je nejen zajištění splnění vyživovací povinnosti (což je spíše objekt sekundární), ale především respekt k právnímu řádu a rozhodnutí orgánů veřejné moci – nelze totiž připustit, aby si řidič sám vyhodnocoval, zda je exekuční příkaz stále ještě důvodný – k tomu jsou povolány příslušné orgány (zejména soudní exekutor), na něž se řidič může a má obrátit. K tomu soud dodává, že obdobě např. není přípustné, aby řidič řídil vozidlo přes absenci platného posudku o zdravotní způsobilosti [přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4 zákona o silničním provozu] s argumentací, že je přece zdravý.

7. Soud tak shrnuje, že žalobce svým jednáním naplnil jak formální, tak materiální stránku přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 6 zákona o silničním provozu a jeho námitka tak není důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

8. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
9. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. března 2022

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.